

Методична розробка просвітницько-інформаційної години «Чорнобиль: події та тривоги»

Мета просвітницько-інформаційної години полягає у тому, що студентів треба навчати вболівати за минуле своєї держави, формувати громадянські якості людини, яка буде протистояти злу, насильству, несправедливості та руйнуванню навколишнього світу; розвивати у студентів потребу будувати, створювати, відроджувати заради України; виховувати почуття сприймання чужого болю як свого, загальнонародного горя – як особистого, почуття любові до людини, до землі, до держави та поваги і пам'яті до трагічних сторінок України.

Обладнання: мультимедійна презентація, виставка літератури «Чорнобиль – трагедія, біль, подвиг».

Хід заходу:

Лунає мінорна музика.

Слайд 1.

Викладач: Ви, напевно знаєте, що 26 квітня 1986 року у нашій країні сталася Чорнобильська трагедія – це найстрашніша за наслідками катастрофа минулого тисячоліття. Чотири букви – ЧАЕС – стали символом трагедії, яка доторкнулася до мільйонів людей, накрила їх крилом безжалісної радіації, перетворюючи свої жертви в безпомічних людей. Саме тому сьогодні під час ПІГ ми розглянемо події цієї страшної катастрофи, її причини та наслідки.

Ведучий 1.

Чорнобилягіркий Полин
На серцелігнезримо й тяжко,
І плине над землею дзвін
Із тихим стогоном протяжно.
То дзвонять дзвони не Хатині,
Де слід лишила свій вівна,
Цестогнуть землі України,
Де мирний атом не мина.
Він впав смертельною росою
На рай дібров, на зелень трав,
Своєю чорною косою
Провів по розмаїттю барв.
І попелом покрились села,
І згинуло усе живе.
Пропали усмішки веселі,
Замовклоптає волісове.
Лишна отруєні землі

Небачена розкрилась квітка -
Про допомогу крик німий,
Між попелом остання іскра.

Ведучий 2.

26 квітня! В пам'яті українського народу – це день чорнобильського лиха, болю, суму, і забути його та викреслити із пам'яті нашого народу – неможливо.

Слайд 2.

Ведучий 1.

26 квітня!...

В ніч іззабуття

Йдестрашнєстворіння – атомне дитя.

Суть його безкровна і зіниць нема,

І уста безмовні, і душа німа.

Вирвавшись на волю з мороку ночей,

Вже калічить долі і батьків, й дітей.

Присипляєм мозок посвистом глухим,

Стронцієву дозу сипле, наче дим.

Ведучий 2.

26 квітня!

Люди не проспіть!

Атомне століття раною горить.

Кличе кожне серце стати з злом на боротьбу,

Щоб зустріли внуки вранішню зорю!

Слайди 3-6.

Викладач

Чорнобиль. Це назване величкого районного центру, що знаходиться в 130 км від Києва. Заснований ще за часів Київської Русі,

стародавній Чорнобиль дав свою ірку назву потужній атомній електростанції, будівництво якої було розпочато в 1971 році.

28 вересня 1977 року включений в електричну мережу 1-й турбогенератор. Чорнобильська АЕС дала країні першу електричну енергію.

24 січня 1978 року на електростанції вироблений перший мільярд кіловат

електроенергії. 21 грудня 1978 року здійснений пуск 2-го енергоблоку. 3 грудня 1981 року здійснений пуск 3-го блоку електростанції. 31 грудня 1983 року дав першу електроенергію 4-ий енергоблок.

Тож, у 1983 році вже працювало 4 енергоблоки цієї електростанції із запланованих шести (перегляд відео фрагмента).

Але в історію Чорнобиль увійде назавжди, як місто, що дало назву одній з найбільших в історії людства катастроф.

Слайди 7,8.

Для України, для всіх, хто прямо чи побічно причетний до трагедії Чорнобиля та її наслідків, час ніби розділився на дві частини: до 26 квітня 1986 року і після нього.

Слайди 9, 10.

Ведучий 1.

Ту мирну весняну українську ніч на берегах Прип'яті люди ніколи не забудуть. Вона була, як зараз усім здається, найтихішою і найтеплішою. І не сповіщала про біду. Навпаки всім жителям містечка атомників щезвечора, підвихідний, жадалося отримати від природи хорошу погоду.

Ведучий 2. Проте в ту саму ніч з 25 на 26 квітня відлік часу став уже не мирним, а бойовим і аварійним. Відлік пішов на хвилини і секунди.

Викладач. День 25 квітня 1986 року на 4-му енергоблоці ЧАЕС планувався не зовсім як звичайний. Передбачалося зупинити реактор на планово-запобіжний ремонт. Але перед тим, планувалося провести деякі експерименти. Перед

зупинкою були заплановані випробування одного з турбогенераторів станції в режимі вибігу з навантаженням власних потреб блоку. Суть цього

експерименту полягає в моделюванні ситуації, коли турбогенератор може залишитися без своєї рушійної сили, тобто без подачі пари. Для цього був розроблений спеціальний режим, в відповідності з яким при відключенні пари за рахунок інерційного обертання ротора генератор якийсь час продовжував виробляти електроенергію необхідну для власних потреб, зокрема для живлення головних циркуляційних насосів. Звернемося до хронології подій....

Слайди 11, 12

Ведучий 1.

- 1 година 22 хвилини – прийнято рішення розпочати випробування на четвертому ядерному реакторі;

Ведучий 2

- 1 година 23 хвилини – ЕОМ видала інформацію про необхідність терміно-вої зупинки реактора;

Ведучий 1.

- 1 година 23 хвилини 40 секунд – вибух.

Викадач.

О першій годині 23 хвилини 40 секунд, коли всі спали безтурботним сном, над четвертим реактором Чорнобильської атомної станції несподівано велетенське полум'я розірвало нічну темряву (*перегляд відеофрагмента*).

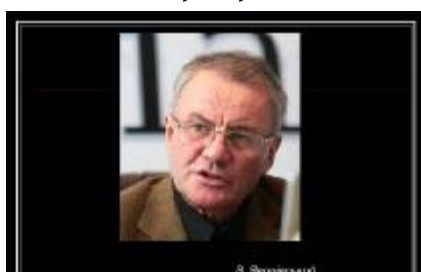
Слайд 13.

Ведучий 2.

- Зойкнула Земля чаїним криком
- Сину, вбережи і захисти!
Вийшла мати зі конним ликом:
- Йди, синочку, хто ж коли не ти?
Спалахнуло небо, впало крижнем
- Сину, вбережи і захисти!
Вийшла жінка з немовлятком ніжним:
- Йди, коханий, хто ж коли не ти?

Слайд 14, 15, 16.

Ведучий 1.

Ось як описує це Володимир Яворівський: "За покликом рідної землі на захист свого народу

першими до палаючого реактора по тривозі прибули пожежні з охорони ЧАЕС на чолі з начальником варти Володимиром Правиком. Потім прибуло підкріплення з міста Прип'ять на чолі з лейтенантом Віктором Дибенком. Вступивши в полум'я смертельної небезпеки, яким дихав реактор, пожежні в ту ніч, не шкодуючи сил і життя, виконали присягу на вірність народу України.

А вогонь все лютував не затихав. Коли на місце аварії прибув начальник попарної частини майор Телятников, то побачена картина вразила його: відкритий реактор, а зверху над його смертельним радіоактивним диханням, на величезній висоті (приблизно 70 м) маячили маленькі фігури. Майор піднявся на дах машинного залу, в полум'ї тріскотіла вся стріха. Навколо разом з вогнем клубочився їдкий дим, киплячий бітум пропалював черевики і в'їдався у шкіру».

Викладач. До п'ятої години ранку пожежа була ліквідована. Подув легенький вітерець і величезний стовп диму, пилу, копоті відірвався від реактора і посунув територію України, Білорусі, Росії, сіючи смертоносну радіацію.

Ведучий 2.

Безумство хоробрих-

Безумство живих...

Наш поклик священний-

Рівнятись на них.

І пам'ять і совість-

Нести в чистоті,

Тримати, як порох,

Сухими в житті.

Не всі виживають,

Та сонце за нас.

Тримаймо ж нащадкам

Життя про запас.

Усе, що здобуде,

Що маєм здобути!

І втрати, і подвиги

Нам не забудь.

Правик..... Ти-шура.

Слайди 19-28.

Викладач.

Ціною життя 28-ми пожежних були врятовані інші блоки АЕС, Київ, Україна й інші країни від страшної небезпеки. Ось імена перших жертв чорнобильського полум'я: Герой

Радянського Союзу лейтенант Віктор Михайлович Кібенок, Герой Радянського Союзу лейтенант Володимир Павлович Правик, сержант Микола Васильович Ващук, старший сержант Василь Іванович Ігнатенко, Старший сержант Микола Іванович Тітенко, сержант Володимир Іванович Тищура.

Прошу всіх піднятися і вшанувати пам'ять загиблих хвилиною мовчання.
(Метроном відлічує хвилину, на слайдах фото загиблих).

Прошу сідати.

Ведучий 1.

Через 2 тижні після аварії красивий юнак, відважний офіцер Віктор Кібенок помер у московській лікарні, так і не побачивши народженого вже після трагедії молодого дружиною первістка. Тепер про Віктора і його бойових соратників кажуть: був добрим, чесним, сміливим, принциповим, любив сім'ю, друзів, багато жартував. Його улюбленою приказкою була: „Тримайтесь ближче до життя, хлопці”.

Ведучий 2.

Лейтенанти – хлопці не похитні,
Молоде, вогненне покоління.
Ви, як пам'ять у тривожному світі
Роду не знищеного коріння.
Першим важко. Ви ж були найперші,
Із вогню та в полум'я шагали
Не до подвигів і не до звершень
Ви ж собою людство заступали.

Ведучий 1.

Коли молоді пожежники, котрі першими вийшли на лінію вогню, отримавши смертельну дозу радіації, були ще живими, журналісти запитували у них: „У вас була можливість повернутися? Ви могли відступити?”

Так, у даній ситуації вони могли тимчасово відійти до підходу підкріплення. Та про це ніхто з пожежників навіть і не подумав, тому що вони – воїни, бійці з пожежею, вони ступили в смертельну радіацію не за наказом командира, а за велінням совісті.

Ведучий 2.

Разом з пожежниками та військовими працювали медичні працівники, які надавали першу медичну допомогу, визначали межі часу перебування в радіоактивній зоні ліквідаторів аварії. Медики працювали цілодобово.

Слайди 28, 29.

Ведучий 1.

Міліціонери складали списки жителів Прип'яті і 27 квітня провели організовану

евакуацію людей. Люди виїжджали з Прип'яті з надією на повернення до рідних домівок.

Ведучий 2.

Людей вивозили із забрудненої зони. Важко було їм покидати свої рідні місця. Але залишитись - означало померти. Села стали спустошеними.

... а села нема.

Втекло кудись село,

Було колись село,

Життя колись було...

(Перегляд відеофрагмента)

Слайд 30, 31.

Викладач

Дехто намагався повернутися, та зустрічав на своєму шляху колючий дріт. Особливо важко жити в незнайомій місцевості було старшому поколінню, адже ці люди за все життя ніколи не виїжджали за межі свого району. Кожна стежка, кожне деревце, кожна річечка у рідному селі були їм знайомі.

Матір я взяв із села.

А вона мені з Києва

Третій раз уже боса втекла.

(перегляд відео кліпу)

Слайд 32.

Ведучий 2

Наслідки чорнобильської катастрофи хвилювали весь світ. В результаті аварії стався величезний викид радіоактивних ізотопів із активної зони ректора, який з радіоактивної хмарою перенісся на величезній відстані. Зелені луги, величезні гаї, тихоплинні річки – все стало мертвим. Над куточком планети враз нависла чорна хмара лиха, яка почала поширюватися з блискавичною швидкістю й поливати цим лихом, як дощем, нашу рідну землю. Це страшне лихо – радіація.

Ведучий 1. Аварія призвела до небаченого забруднення біосфери, до появи на території України мертвої тридцятикілометрової зони, до радіоактивного опромінення тисяч людей. Навіть ті, кого біда не торкнулась особисто, люди приголомшені чужим горем, стурбовані подальшою долею нашої блакитної планети.

Атомний вибух негативно вплинув на все живе. Страшні наслідки аварії: ненароджені діти вражені радіацією, волосся геть раптово випадає, руйнуються живі клітини, змінюється склад крові.

Викладач

Йод – 131, цезій – 134, 137, стронцій – 90, плутоній – 239, плутоній – 240. весь цей радіоактивний дощ розлетівся і висіявся на територіях України, Білорусії, Росії. Радіоактивного забруднення зазнало майже 50 відсотків території України. В життя мільйонів людей увійшли слова радіація, зона, ліквідатор, відселення.

Ведучий 1.

А на квітучий українській землі з'явилися пусті міста і села, мертвий ліс, в який не можна ходити, сади з яблуками, насиченими радіоактивною отрутою, вода, яку не можна пити, і навіть повітря, яким дихаємо, стало ворогом.

Ведучий 2.

На сьогоднішній день два з половиною мільйони людей проживає в забрудненій зоні, з них вісімсот тисяч дітей. Смерть 35 тисяч людей пов'язана з аварією на ЧАЕС та її наслідками.

Ведучий 1.

Радіація – невидимий і тому підступний ворог всього живого. Від неї важко берегтися, захистити себе і природу.

Слайд 33.

Викладач.

Тож, велике лихо спіткало нашу землю. Чорнобильська аварія стала для нас уроком, за який заплачено дорогою ціною. Тож не треба повторювати помилок. Давайте берегти оточуючий світ. Нашій планеті вистачить одного

Чорнобиля.

За днями дні, мина повільно рік,
За днями – дні, другого вже немає.
Нехай же лихо наше проминає
І в світі не повториться повік.
Хай стане мир міцнішим стократ,
Хай над землею чисте небо буде.
Чорнобиль-попередження, набат,
Його урок і людство не забуде.

На цьому наша просвітницько-інформаційна година закінчується. Хай залишиться у минулому й ніколи не повториться жах чорнобильської катастрофи. А пам'ять про ті події навчить нас цінувати мир та спокій. Я сподіваюся, що ви не забудете ці трагічні сторінки нашої країни, пам'ятатимете імена тих людей, які пішли в небуття.

